

Melhisedec, Marele Prinț Și Împărat

Dimineața, prieteni. Fericit desigur să fim aici în această dimineață, în această dimineață frumoasă de iarnă; soarele strălucește luminos; inimile noastre sînt fericite. Așa cum ședeam acolo cu Rev. Dl. Beeler, în timp ce el făcea înregistrările, Duhului Sfînt care cădea peste clădire, și oamenii se bucurau, copiii fericți. Noi sîntem mulțumitori să fim în viață și printre aceia care pot veni afară astăzi la servicii. Acum, noi sîntem recunoscători pentru fiecare dintre voi în parte.

² Și așa cum ușierii acolo în spate, cînd cineva intră, ei au cîteva scaune pe aici, ei pot șede în spatele altarului, și de cealaltă parte a băncii de aici, în față, de asemeni, dacă—dacă oamenii vin înăuntru puțin mai tîrziu.

³ Acum, această săptămîină viitoare noi începem turul anului acum, un alt tur mondial. Începînd următorul, pe—pe 12, aceea este această Miercuri care vine, în Chicago, la biserica Filadelfiană și în campanie. Și apoi eu presupun, de acolo, noi, în această dimineață, începînd cu 3 Februarie, noi începem atunci la Lubbock, Texas, în—Cotton Bowl Auditorium acolo în Lubbock, Texas. Apoi, de acolo, la Phoenix. Apoi la expoziția de vite între Los Angeles și South Gate, în California. Și apoi, dacă va voi Domnul, noi vrem să mergem la Honolulu, de acolo.

⁴ Acum, eu desigur apreciez pe toți oamenii care se roagă. Dacă ei doar vor cere Domnului, în fiecare zi, puțină rugăciune pentru sănătatea mea—mea. Eu. . . Voi de abea veți cunoaște vreodată, pe această parte a Eternității, cît de mult depind de voi să vă rugați pentru mine cînd eu sînt plecat.

⁵ Eu am fost mulțumitor să-l aud pe Fratele Tommy, în această dimineață, în mărturisirea lui, despre cum că Dumnezeu, avîndu-Și brațele deschise, întotdeauna void să vă primească. Nu contează ce ai făcut, El este încă cu brațele Lui întinse să primească pe fiecare suflet pocăit care va veni la El, indiferent de ce ați făcut sau cît de mare este păcatul. El întotdeauna vrea să ierte. Dumnezeu să te binecuvînteze, fratele meu tînr.

⁶ Acum, eu am observat rezultatele de la adunarea din ultima Duminică, oamenii pentru care s-au făcut rugăciuni. Noi avem mici interviuri, în particular, să aducem oamenii. . .

⁷ Eu vă spun, vedeți voi, prieteni, motivul că noi nu avem servicii de vindecare aici, voi înțelegeți, noi nu avem spațiu adecvat să avem grijă de oameni. Acesta-i felul cum este.

Acesta niciodată nu este anunțat, servicii de vindecări la tabernacol aici, deși ne rugăm pentru bolnavi de fiecare dată cînd sînt eu aici.

⁸ Și auditorii sînt greu de găsit, și așa mai departe. Și voi străinii care sînteți din diferite părți ale țării, venind înăuntru, nu sînt prea mulți oameni la Evanghelia deplină chiar în comunitate sau, oricum, sau în vecinătăți aici. Dar ei. . . Nu toți care sponsorează adunările, sau cooperează în adunări, mai degrabă, sînt oameni ai Evangheliei depline, deoarece sînt mulți dintre ei care sînt din diferite biserici. Noi nu încercăm să reprezentăm vreo anumită organizație de biserică. Numai, noi încercăm, cu ajutorul lui Dumnezeu, să reprezentăm pe Domnul Isus Cristos, și—și fără plată la toți, fiecare.

⁹ Eu doar, pentru unul, am observat, ultima Duminică în cameră, acolo era un—un frate de culoare care a fost salvat doar recent, cu cîteva luni în urmă, și soția lui preaiubită. Și ea era o oloagă, pe un suport. Și el era cu hernie hidoasă. Și în timp ce vorbeam cu el în termeni particulari, în biroul diaconilor, cu un interviu particular, așa cum el a sunat înainte și a făcut aranjamentele. Fiecare Duminică, noi avem un anumit număr pe care-i putem lua în fiecare Duminică. Eu simțeam, în timp ce ședeam acolo, și inspirația Duhului Sfînt, păi, . . .

¹⁰ O doamnă tocmai a plecat acolo afară, ea era pe cîrje, care a lăsat. . . a plecat afară, umblînd fără ele.

¹¹ Și acest om, foarte hotărît a crezut pe Domnul Isus, păi, s-a făcut rugăciune pentru el, cu o hernie mare hidoasă. Și i-am spus, am zis, “Acum, hernia aceea va începe, chiar din acest moment, să meargă înapoi la locul ei.” Am zis, “Acum așa cum ea—așa cum ea merge înapoi, atunci tu să o urmărești așa cum merge înapoi, care îți va da mai multă credință.”

¹² Vedeți, credința trebuie să fie bazată pe ceva, nu doar un gînd mitic. Ea trebuie să aibe ceva, de bază, pe care să stea; credința. Și acela este motivul că noi credem căci Cuvîntul lui Dumnezeu învață vindecarea Divină, eliberarea sufletului, eliberarea trupului. Și noi o bazăm pe Cuvîntul Etern al lui Dumnezeu.

¹³ Am spus fratelui, “Acum, ca tu să poți ști că eu ți-am spus Adevărul.” Căci, văzîndu-l în fața mea în viziune, am zis, “Să iei, cînd tu mergi acasă, și să strîngi în jurul acelei hernii, o sfoară, și să o măsoari. Și apoi să tai sfoara aceea jos, și să nu o mai atingi pînă Duminica viitoare. Și înainte de a veni sus, să iei aceea, să iei o altă sfoară și înfășoară-o în jurul ei, și să-mi aduci diferența care s-a contractat între sfiori.”

El a zis, “Eu o voi face.”

¹⁴ Păi, aici este sfoara, cam un țol și jumătate tăiată din ea, uite așa. Aici șade omul, omul, doar așa ca voi să puteți vedea ceea ce s-a întîmplat.

¹⁵ Acum, ceva a avut loc. Eu niciodată, în viața mea, nu am văzut în orice timp cînd Dumnezeu a spus vreodată ceva, sau a spus-o printr-o viziune sau o descoperire, decît ceea ce a fost exact felul cum Dumnezeu a zis că va fi, vedeți, doar exact.

¹⁶ Soția lui, Duminica trecută, venind, umbla pe sprijinul unei cîrje, sau băț, baston. Și am observat-o astăzi. Ea, înăuntru acolo, ea nu putea umbla, cu greu. Ea, eu i-am spus că Domnul o va face bine. Ea avea un—un mădular care era înțepenit. Și am văzut-o pășind în sus, ea și-a luat bastonul pe umărul ei înăuntru acolo. Și aici este ea astăzi.

¹⁷ [O soră zice, “Slavă Domnului. Eu sînt doamna.”—Ed.] Acolo, acolo este o altă doamnă, o alta dintre ele de jos. . . Cine? Acea era. . . Ea era într-un astfel de impas, cu așa de multe boli, Duminica trecută, și oloagă. Și ea locuiește jos de tot pe undeva prin jurul Georgetown, nu-i așa, doamnă, sau pe undeva jos acolo? [“Georgetown, Indiana.”] Georgetown, Indiana.

Ea a zis, “Dar, Frate Branham, eu sînt bătrînă.”

¹⁸ Am zis, “Dar Abraham a fost, la fel, mult mai bătrîn decît tine, cînd lui i s-a cerut să creadă ceva care era imposibil.” Și ea a acceptat-o, și acolo este ea.

¹⁹ Și aici este cealaltă doamnă șezînd chiar în spatele doamnei despre care am vorbit, chiar în spatele soțului ei aici. Doamna de culoare, șezînd chiar *aici*; și cealaltă doamnă, acolo în spate.

²⁰ Sforile, pentru dovezi. Cîrja este dusă, pentru dovezi. Isus Cristos trăiește și domnește, pentru dovada supremă că El a înviat din morți și este cu noi în această zi. Cum îi mulțumim noi Lui din adîncurile inimii noastre, că El încă trăiește. El nu este mort. El a înviat din morți, și trăiește printre muritori astăzi, întotdeauna voit, în stare să facă nespuse de mult, din abundență deasupra a tot ceea ce putem face sau gîndi. Noi Îl lăudăm cu toată inima noastră, pentru bunătatea Lui loială față de noi.

²¹ Acum vedeți dacă acolo. . . Există mai multe bănci acolo înăuntru? [Fratele Neville zice, “Acolo sînt cîteva mai mari acolo în spate.”] Bine. Ei mai au cîteva, pe care le-am putea aduce aici afară și să le așezăm pe platformă, dacă voi doriți.

²² Acum, pentru lecția de școală Duminicală, noi vom. . . A fost partea mea, învățătura, doar puțin în lecțiile de școală Duminicală. Și noi urmează să, dacă va voi Dumnezeu, să terminăm un subiect pe care l-am început cu cîteva zile în urmă, aici în—biserică, cu cîteva Duminici în urmă.

23 Și acum, Fratele Junior, poate, poate ei vor aduce... Mă întreb dacă tu mai bine ai sta aici pe platformă, și doar să lași pe unele dintre doamne... Tu poți să-l aduci chiar aici în spate, poate, și îl faci un—un mai bun decât cum ar fi, să-l aduci sus în față. Și îndată ce clasa de școală Duminicală este eliberată în camera aceea, vor exista mai multe locuri, mai multe locuri pregătite.

24 Acum, dacă cineva care este... poate cineva afiliat cu biserica de aici. Aceasta este puțin, poate, jenant sau ceva pentru străini să vină sus. Dar dacă cineva este afiliat cu biserica, să vină și să ia scaunele acelea, care probabil va da la altcineva un loc așa cum ei vin înăuntru.

25 Acum, astăzi, noi studiem în Cuvîntul binecuvîntat al lui Dumnezeu. Dacă vă amintiți ultimul Mesaj, era în Cartea Evreilor.

26 Minunat, să studiezi Cuvîntul lui Dumnezeu! El ne dă Viața Eternă. Isus a zis, "Cercetați Scripturile, căci în Ele voi credeți că aveți Viața Eternă. Și Ele sînt Acelea care mărturisesc despre Mine." Și cît de plăcut este să știi că El ne-a binecuvîntat, să ne dea Cuvîntul viu. Dumnezeu este în Cuvîntul Său.

27 Acum, voi toți deschideți în Bibliile voastre, la Evrei capitolul al 7-lea.

28 Și noi vom încerca să nu luăm prea mult timp în această dimineață, ci doar puțină înălțare a lui Cristos, prin Cuvînt, ca noi să vă putem lăsa să vedeți ce este El și de ce sîntem noi aici astăzi, de ce este Creștinismul ceea ce este, prin vorbirea Cuvîntului. "Și credința vine prin auzire, auzind prin Cuvîntul lui Dumnezeu." Cuvîntul!

29 Acum, noi sîntem în stare să luăm paginile și să le întoarcem înapoi în felul *acesta*. Dar există numai Unul care este în stare să deschidă Cuvîntul, acela-i Cristos. Căci, ei L-au văzut în viziune, ca, "Mielul ucis de la întemeierea lumii," cînd Ioan a privit. Și nu exista nimeni în Cer vrednic să deschidă Cartea, sau să poată, sau să rupă Pecețile de acolo. Și el a văzut un Miel, de parcă El era ucis de la întemeierea lumii, Care a venit și a luat Cartea din mîna dreaptă a Aceluia care ședea pe Tron, și a deschis Cartea și i-a dezlegat Pecețile.

30 Acum, El este Autorul Cărții. Să vorbim cu El doar un moment înainte să ne întoarcem în Carte.

31 Bunul nostru Tată Ceresc, cu inimi mari de dragoste adîncă noi venim astăzi să ne oferim tributul nostru de laudă și mulțumire Numelui Tău glorios. Fiind așa de grijuliu față de noi, "Pe cînd noi încă eram doar păcătoși, Cristos a murit în locul nostru, cel nevinovat pentru cei vinovați. Purtînd asupra Lui păcatele noastre ale tuturor, luîndu-le la o parte," și a

plătit prețul suprem; la satisfăcut pe Dumnezeu. “Și a înviat din nou pentru justificarea noastră, șezînd la dreapta Lui astăzi, veșnic viu să facă mijlociri pe mărturisirea noastră.” O cum Îți mulțumim pentru această speranță solidă pe care o avem! Cînd totul în jurul nostru trădează, chiar și viața muritoare însăși, inimile noastre sînt așezate pe acea Eternă, speranță binecuvîntată.

³² Mulți de aici sînt în nevoie, în această dimineață, Tată, din cauza duhului lor, pentru sufletul lor. Noi Te rugăm să salvezi pe cei nemîntuiți. Admite aceasta, Doamne. Dă o umblare mai apropiată pentru acei care sînt indiferenți față de Tine. Și ne rugăm ca Tu să vindeci pe toți care sînt bolnavi, ca să poată să fie împlinit ceea ce a fost vorbit de către Domnul nostru Însuși, “Aceste lucruri pe care le fac Eu le veți face și voi.” Și că El a zis că noi trebuie să “Mergem în toată lumea și să predicăm Evanghelia; să punem mîinile peste bolnavi, și ei se vor însănătoși.”

³³ Și să vedem aici în această mică clădire, în această dimineață, mulți oameni care erau în cîrje cu cîteva zile în urmă, umblînd astăzi fără ele, normal. Ridicați sus și ținuți prin întărirea brațelor veșnice ale Domnului nostru Isus Cristos, umblînd! Acei care erau pe moarte cu cancer, sînt aici, sănătoși. Slujitorii Tăi, doctorii, dînd declarație, că ei nu-l mai pot afla. Acesta s-a dus. Noi Îți mulțumim pentru aceste lucruri.

³⁴ Iartă-ne pentru lipsurile noastre, și umple-ne inimile cu dragoste. Vorbește-ne prin Cuvîntul Tău acum, căci noi o cerem în Numele Lui. Amin.

³⁵ Doar o mică privire, să luăm sentimentele lecției Scripturii noastre din această dimineață. Ea este, noi am vorbit despre asigurarea speranței care este în noi, foarte frumos dată aici în scrisoarea Evreilor. După ce am citit cum Dumnezeu a lucrat cu poporul Său, Israel, în zilele care au trecut, apoi noi vedem că promisiunea a fost extinsă la noi, ea ne dă o mare asigurare așa cum vedem că toate lucrurile acelea care s-au întîmplat în urmă în zilele acelea au fost exemple despre ceea ce face Dumnezeu astăzi pentru noi, pentru copiii Lui credincioși.

³⁶ Și acum doar o mică revedere a lecțiilor Duminicale anterioare, din capitolul al 6-lea din Evrei. Noi vom începe cam la al 12-lea sau al 13-lea verset aici.

Căci cînd Dumnezeu i-a făcut promisiunea lui Abraham, deoarece el nu putea să jure pe cineva mai mare, el a jurat pe el însuși,

³⁷ Eu sînt sigur căci clasa își poate aminti despre cum că noi am luat aceea înăuntru, să vedem ce a făcut Dumnezeu, cum i-a promis El lui Abraham că El îi va da acest legămînt, și-l va face cu el și Sămînța lui, veșnic după aceea.

³⁸ Și Dumnezeu a jurat printr-un jurământ. Și oricine care jură printr-un jurământ, jură prin cineva mai mare decât sînt ei. Astfel, Dumnezeu nu a avut pe nimeni mai mare decât El, Însuși, prin care să jure, astfel El a jurat prin El însuși, că El își va ține legământul acesta cu Abraham. Atunci, ce temelie fermă, voi sfinți ai Domnului!

³⁹ Dacă ne vom apropia de acest subiect astăzi, foarte sensibil, calmi, să nu fim agitați. Credința niciodată nu se agită. Credința niciodată nu se pripește. Credința știe despre ceea ce vorbește.

⁴⁰ Voi nu l-ați văzut niciodată pe Stăpînul nostru agitat despre ceva. Stînd lîngă mormîntul unui om mort, El a fost tot așa de calm cum era El cînd El a șezut pe munte și a privit peste Ierusalim.

⁴¹ Stînd asupra necazului, pe o corabie în marea zbuciumată, și valurile se izbeau pe acolo, El era așa de complet odihnit în Dumnezeu, încît nici măcar nu i-a acordat suficientă atenție să se trezească. Întotdeauna neconturbată, este credința.

⁴² Acum, noi aflăm aici că motivul că noi putem fi neconturbați, este pentru că aceasta i-a fost dată părintelui nostru Abraham și copiilor lui. Și Dumnezeu, Care a dat promisiunea, a jurat printr-un jurământ că El o va confirma și o va ține. Și aceea a făcut El.

⁴³ Și noi aflăm, căci copiii lui Abraham nu sînt Iudei pe din afară, care era seminția lui. . . din linia lui Abraham. Dar, prin Abraham a venit Isaac; prin Isaac a venit Cristos; prin Cristos, a binecuvîntat lumea. Căci el a zis, "Lui Abraham și Seminței Lui, care era Cristos." Și pe acolo, aceea, toate semințiile pămîntului trebuiau să fie aduse în acest legământ.

⁴⁴ Și legământul i-a fost dat lui Abraham necondiționat. Nu, "Abraham, dacă tu vei face ceva, Eu voi face *aceasta*." Dar, "Eu deja am făcut-o." Vedeti?

⁴⁵ Aceasta nu este ceea ce facem noi; aceasta este ceea ce El a făcut pentru noi. Nimic ce noi puteam face să merităm ceva. Cum am putea noi, cei nedrepți, să facem vreodată ceva să merităm ceva înaintea marelui Dumnezeu Iehova, și marea Lui sfințenie supremă? Vedeti? Noi, singurul lucru pe care noi îl putem face este să acceptăm și să fim recunoscători pentru ceea ce El a făcut deja pentru noi. Oh, aceasta este așa de simplu. Nu-i așa?

⁴⁶ Și eu sînt sigur că de multe ori, în gîndirea oamenilor, că ei încearcă să facă vindecarea Divină, și așa mai departe, ceva mare extins, ceva foarte departe, "Dacă eu aș putea numai să o ajung!"

⁴⁷ V-ați putea imagina Isus să zică, "Acum să-Mi verific credința Mea și să văd dacă Eu am suficientă credință să fac

aceasta. Să văd dacă Eu trebuie să postesc un timp, să văd dacă Eu voi avea suficientă credință să fac aceasta”? El era perfect inconștient de credința pe care El o avea. El doar a vorbit-o, și știa că va fi așa.

48 Întocmai cum voi sînteți veniți de la casele voastre astăzi. Voi probabil că vreți să vă întoarceți la casele voastre. Ați spus soției voastre, sau celor dragi ai voștri, “Eu voi veni înapoi, cîndva chiar după-masă.” Cum știți voi că veniți? Voi nu încercați să vă întrebați, “Am eu suficientă credință să merg acasă? Am eu suficientă credință să conduc mașina mea?” Voi doar inconștienți vă învărtiți cheia, și conduceți înainte, și mergeți acasă. Vedeți? Aceasta este credința inconștientă care o face.

49 Acesta este felul cum este în Cristos. Noi doar inconștienți doar zicem, “Acela-i Cuvîntul Lui. Acela doar o stabilește. Nu mai este nimic de spus,” și mergi înainte. În acest fel primesc ei ajutor.

Acum, “Dumnezeu jurînd pe El însuși, nu mai mare.”

50 Noi ne vom grăbi și ajungem jos, pentru că subiectul nostru de astăzi este despre Melhisedec: *Melhisedec, Marele Printț Și Împărat*.

51 Acum al 14-lea verset zice:

Zicînd, Cu siguranță cu binecuvîntări Eu te voi binecuvînta, și înmulțind Eu te voi înmulți.

52 Deoarece, El trebuia să fie înmulțit la fiecare națiune. Și Evanghelia, prin Cristos. . . Acum, aceasta nu o putea face sub vremea legii, deoarece ea nu ajungea afară așa departe; numai la cei tăiați împrejur, și aceia erau Iudeii. Dar în tărîmul Duhului Sfînt, El a tăiat împrejur fiecare inimă, vedeți, toate națiunile. El îl va înmulți pe Abraham la toate națiunile.

Și astfel, după ce el a îndurat cu răbdare, el a obținut promisiunea.

53 Cum am zăbovit noi pe aceea, cum, “Abraham, cu răbdare a îndurat.” *Îndurînd*, este să vadă (ce?) pe Dumnezeul invizibil de parcă El era vizibil, stînd înaintea lui. “Și după răbdarea lui, după ce el a îndurat lupta cea grea, el a moștenit promisiunea.”

54 Acum nu este aceasta ciudat? Se pare că Dumnezeu ar fi putut doar să se întindă în jos și să-i dea promisiunea chiar atunci, și să facă lucrarea chiar atunci. El ar fi putut să o facă.

55 Ana, cînd ea era la templu, și ea se ruga. Și Eli a ieșit, și se gîndea că ea era beată. Și ea a zis, “Eu nu sînt beată, dar eu mă rog ca Dumnezeu să-mi îndepărteze ocară mea.”

El a zis, “Domnul Dumnezeu să-ți acorde a ta—a ta cerere.”

56 Acum, Dumnezeu ar fi putut să-l pună pe micuțul Samuel chiar în brațele Anei. Noi toți știm aceasta. El este un Creator al tuturor lucrurilor, doar le vorbește în existență. El ar fi putut să-l pună chiar în brațul Anei. Dar, în loc să facă așa, a fost procedura obișnuită de nouă luni înainte de a veni micuțul bebeluș. El ar fi putut să o facă instantaneu, dar El nu a făcut-o instantaneu. El doar i-a dat promisiunea. Și ea a moștenit promisiunea.

57 Când Dumnezeu i-a spus lui Moise, când el a pornit afară, să meargă în țara promisă, “Toată promisiunea aceea,” a zis El, “Eu i-am dat-o lui Abraham cu ani în urmă, este toată întărită cu Filistenii și tot felul de oameni mari acolo, războinici.” El a zis, “Acum este toată a voastră.” Acolo erau Amoriții, Heviții, și Fereziții, și toți aceia acolo, și Heviții, Jubiniții, Filistenii, fiecare lucru în Palestina. Acum Dumnezeu a zis, “Eu v-am dat-o vouă. Ea este a voastră. Acum mergeți și stăpâniți-o.”

58 Oh, eu sper că o vedeți, oamenilor. Aceasta este ceva care vreau să o aduc la voi, să vă puneți credința unde aparține ea. Mulți oameni, așa cum aflu, pot . . . Ei au credință, dacă ei ar fi știut numai cum să o pună la lucru.

59 Când Benjamin Franklin mai întâi a descoperit electricitatea, el a zis, “Eu o am. Eu o am.” Dar el nu știa ce avea el.

60 Apoi a venit Thomas Edison, și a zis, “Aceasta va lucra pentru noi.” Și lui nu i-a păsat cât de mult a durat; el a încercat zece mii de sîrme. Dar, totuși, el a găsit în sfîrșit o sîrmă care va duce electronica, sau electricitatea, în sîrmă. El știa că aceasta era o putere, și puterea aceea va lucra pentru beneficiul nostru.

61 Și acum noi am aflat mîntuirea, care ne va salva din păcat; care va lua pe cea mai josnică femeie sau bărbat, bețivan, prostituată, și-i va face un copil al lui Dumnezeu. Păi, aceeași credință. . . Aceași putere care va ridica un om căzut sau o femeie din aceea, va lucra pentru noi în multe căi felurite. Ea va vindeca trupurile noastre, dacă voi puteți doar să aflați apropierea corectă. Voi trebuie să aflați cum să o faceți.

62 Cum, dacă eu aș avea o—o fermă acolo pe *acest* deal, plină cu porumb bun, și este cam aproape mort din cauza apei. Și eu am o fîntînă arteziană pe partea *aceasta* a dealului. Păi, eu nu pot să fac fîntîna aceea arteziană să arunce apa jos *aici*, și sus pe partea aceasta a dealului, să-l ude. Dar eu trebuie să măsoz pămîntul acela și să aflu cum își va lua apa aceea propriul ei curent și curs, și să vină în jur și să ude recolta aceea. Ea o va face dacă eu o voi lăsa doar să curgă în propriul ei canal.

63 Și acesta este același lucru cum este Duhul Sfînt, și promisiunea lui Dumnezeu. Dacă noi Îl vom lăsa doar să

meargă în felul Lui; și să nu ne punem în cale, să nu ne aruncăm îndoielile noastre acolo, deoarece *acesta* nu a făcut și *acela* nu a făcut. Doar să lăsați Duhul Sfânt al lui Dumnezeu să lucreze, și voi să vă odihniți pe promisiune, El va face întocmai exact ceea ce Dumnezeu a spus că El va face.

⁶⁴ Abraham era un om bătrîn, în vîrstă de o sută de ani, cînd Dumnezeu i s-a arătat în numele Dumnezeului Atotputernic. Cel "Atotputernic," acolo, vine din cuvîntul Ebraic de *El Shaddai*, care înseamnă "sînul, sau pieptul unei femei." Acum el era bătrîn. Tăria lui era dusă. Dar *El Shaddai* este cel Atotputernic, "dătătorul de tărie." Și tot ceea ce avea Abraham de făcut să obțină această promisiune, era să se pună chiar pe promisiunea aceea. Cu alte cuvinte, ca și pruncul la mama lui; și să sugă de la mama, tărie pentru prunc.

⁶⁵ Și noi facem același lucru cînd noi venim la Dumnezeu și vedem promisiunea Lui. Noi doar ne punem chiar la El și tragem din Cuvîntul Lui, tăria lui Dumnezeu, dată în cursul Ei, nu luînd propria noastră gîndire; doar să O credem.

⁶⁶ "După ce a îndurat, el a obținut promisiunea." Oh, eu doar iubesc aceea! Acum, același lucru care lucrează pentru mîntuire, același lucrează pentru vindecare Divină. Cum Dumnezeu, în marea Lui iubire și milă infinită, ne-a dat-nouă! Acum:

*Zicînd, Cu sigurantă. . . Eu te voi binecuvînta, și. . .
te voi înmulți.*

*Și astfel, după ce el a îndurat cu răbdare, el a
îndurat promisiunea.*

⁶⁷ Al 16-lea verset:

*Căci oamenii într-adevăr jură pe unul mai mare: și
jurămîntul este confirmarea, confirmat, este pentru ei
un sfîrșit al tuturor neînțelegerilor.*

⁶⁸ Cu alte cuvinte, dacă jurămîntul este jurat, atunci acela este sfîrșitul tuturor lucrurilor. Dacă voi veniți și spuneți, "Frate Branham, eu, ca un Creștin, îmi pun mîna pe Biblie și jur solemn că voi face un lucru anumit. Dacă Dumnezeu mă lasă să trăiesc să o fac, eu o voi face." În regulă. Atunci, pentru mine, acela este sfîrșitul tuturor îndoielilor. Vedeți? Voi mi-ați jurat că o veți face.

⁶⁹ Și Dumnezeu i-a jurat lui Abraham că El își va ține legămîntul acesta cu el și cu Sămînța lui pentru vecie. Dumnezeu a jurat pe Sine, că El o va face. Și făcînd astfel. . .

⁷⁰ Sub legea veche, cînd voi ați făcut un jurămînt sub legea veche, voi junghiați un animal, l-ați tăiat în două. Și atunci cei doi oameni prin care a fost luat jurămîntul, au stat între animal, și ei au scris pe o bucată de hîrtie un anumit contract. Și bucata aceea de hîrtie era ruptă în două, și dată la unul și la

celălalt om. Și ei au luat un jurământ peste acest animal mort, că, dacă ei au rupt acel legământ între ei, ei să fie ca acest animal mort.

⁷¹ Astfel, Dumnezeu, ne avînd pe altul prin care să jure, El a jurat prin Sine, și El a luat jurământul peste trupul Domnului Isus Cristos, prevăzînd aceasta într-o umbră. Și în legământ, cînd El l-a dus pe Cristos la Calvar, El l-a sfișiat trupul și sufletul aparte. Și El l-a înălțat trupul, să șadă la dreapta Lui; și a trimis înapoi pe Duhul Sfînt, să fie în Creștin, să facă același lucru aici în Biserică pe care El l-a făcut în Cristos cînd El era aici pe pămînt. Și dovedind, prin aceea, că El ne va învia în zilele din urmă, să ședem cu El și să fim cu El în Împărăția Lui.

⁷² Și, astăzi, să vedem același Duh Sfînt, care era peste Isus Cristos, lucrînd în Biserică, confirmînd tot ce a spus Dumnezeu! Ce speranță minunată zidește aceasta în noi, să ne gîndim că noi sîntem copiii Lui, și binecuvîntați de Prezența Lui! Și acum El este aici cu noi, ca dovadă infailibilă că El este Domnul Dumnezeu Care a făcut promisiunea lui Abraham.

⁷³ Acum ascultați, al 17-lea verset.

În care Dumnezeu, fiindcă vroia să arate mai din abundență la moștenitorii promisiunii nestrămutarea hotărîrii lui, l-a confirmat printr-un jurământ:

Ca prin lucrurile nestrămutate, . . . care este imposibil ca Dumnezeu să mintă, noi putem avea o consolare puternică, care am fugit pentru adăpost să apucăm nădejdea pusă înaintea noastră:

⁷⁴ Ce promisiune minunată, “Două lucruri nestrămutate!” Dumnezeu nu poate să mintă, și să fie Dumnezeu. Acum, dacă Dumnezeu a făcut o promisiune în Biblia Lui aici, noi credem Biblia de a fi Cuvîntul infailibil al lui Dumnezeu. Și dacă Dumnezeu a făcut o promisiune în această Biblie, noi avem această consolare și știm că este imposibil ca Dumnezeu să mintă. De aceea, cînd noi vedem că El a promis-o în Biblie, noi o credem, suflet, trup, și duh. Este imposibil ca El să mintă. Acum dacă există vreo greșeală, ea este în noi, nu în Dumnezeu. Căci, Dumnezeu este obligat față de Cuvîntul Său, căci El a jurat prin Cuvîntul Lui. Oh, doamne!

⁷⁵ Eu sînt sigur, cînd noi ajungem să o vedem în lumina aceea, lucrurile încep să se contureze și se acumulează deosebit decît cum obișnuiau să fie. Vindecarea trupului nu devine o ficțiune. Ea devine o realitate. Botezul Duhului Sfînt nu devine o emoție, o substanță prelucrată. El devine o realitate, a locuirii lăuntrice a Prezenței Domnului Isus Cristos, să schimbe viața.

76 Cu câteva seri în urmă, într-o adunare de rugăciune, un om mi-a zis, “Duhul Sfânt nu a fost dat. . . Numai la cei zece, sau cei doisprezece, în Ziua Cincizecimii.”

77 Am zis, “Păi, atunci, cum este cu cei o sută și douăzeci care au fost acolo în același timp, care L-au primit? Cum este cu cei de jos la casa lui Corneliu, când Neamurile L-au primit? Cu treizeci și trei de ani mai târziu, când Pavel a întrebat pe—pe Bapțiști dacă ei au primit Duhul Sfânt de când ei au crezut; și el și-a pus mâinile peste ei, și ei au primit Duhul Sfânt. Așezînd biserica din Corint în ordine, ‘El de asemenea a pus în Biserică, apostoli, profeți, învățători, evangheliști, daruri de vindecare,’ și toate darurile acelea minunate, ani și ani după Cincizecime.”

78 Apoi, El este astăzi, la fiecare credincios. “Mergeți în toată lumea, și predicați Evanghelia la fiecare făptură.” Pînă unde? “În toată lumea.” Cît de mulți? “Toți oamenii.” “Cel ce crede și este botezat va fi mîntuit. Cel ce nu crede va fi condamnat. Și aceste semne îi vor urma pe cei ce vor crede: în Numele Meu ei vor scoate draci, și vor vindeca bolnavii, și așa mai departe.”

79 Ia te uită. Aceasta este promisiunea lui Dumnezeu, că El a jurat că El o va face. Nu contează cîți se ridică să încerce să falsifice sau să O imite, cîte lucruri se ridică să încerce să O contrazică sau să O ia jos, Aceasta va merge înainte și înainte și înainte, în veci, pentru că Dumnezeu a jurat pe El însuși că El o va ține. Dacă eu omit să O predic, și sînt delăsător, Dumnezeu va ridica pe cineva în locul meu să meargă înainte cu Ea. Dacă voi omiteți să O credeți, acolo va fi cineva care va păși în locul vostru, să O creadă, în locul vostru, căci Dumnezeu a jurat că El o va face. Oh, ce consolare ne dă aceasta!

80 Și partea frumoasă despre aceasta, prietenul meu Creștin, este să gîndim, că acum noi avem dovada despre Aceasta. Noi O avem aici în binecuvîntare. Noi O avem în putere. Noi O avem în minuni. Noi O avem în semne. Noi O avem într-o fotografie. Noi O avem în fiecare fel pe care Dumnezeu a promis-o, chiar mai mult decît a promis El că ne-o va da. Și acesta este infailibil, Adevărul. Adevărul, nu de la om, nu adevărul vreunui învățător sau filozof, ci acesta este Adevărul Atotputernicului Dumnezeu. Și ce speranță ne dă El nouă! Nu-i de mirare că putem cînta:

Speranța mea nu-i zidită pe nimic mai puțin
Decît Singele lui Isus, cu neprihănire;
Cînd tot în jurul sufletului meu cedează,
Atunci El este toată speranța mea și rămîne.

Căci, pe Cristos, Stînca solidă, noi stăm;
Toate celelalte terenuri sînt nisipuri
mișcătoare.

⁸¹ Dacă aceasta este popularitate, dacă ea este biserica noastră, dacă sînt prietenii noștri, asociații noștri, oricine ar putea fi; dacă este doctorul nostru, dacă este preotul nostru, dacă este predicatorul nostru; toate celelalte terenuri sînt nisipuri mișcătoare. Cristos, singur! Și fiecare om care vreodată a ajuns la ceva în acest mare cîmp de bătălie al străduinței, au fost oameni și femei care au stat singuri pe convingerile acelea. Cînd toate celelalte au eșuat și căzut în jurul lor, ei încă au stat.

⁸² Abraham Lincoln, din vechime, era convins că el avea dreptate. El a stat singur, pe convingerile lui, dar el a dovedit-o și a pecetluit mărturia lui cu propriul lui sînge.

⁸³ Isus Cristos a stat singur, în ziua Lui, ca un exemplu ca fiecare om, pe convingerile lui a Adevărului Etern al lui Dumnezeu, care va lua starea lui pozițional, și stă, va sta singur. Dar, nu singur; cu Dumnezeu! Însoțitorul invizibil Care ne urmează prin călătoria vieții, jos prin umbrele, văilor umbrei morții, și în Eternitate. El încă va merge cu noi, și să fie Dumnezeu.

⁸⁴ Atunci pe ce sînt zidite speranțele noastre în această dimineață? Deoarece, Dumnezeu a jurat că El o va face pentru Abraham. A jurat nu numai lui Abraham, ci la fiecare din Sămînța lui. Cine este Sămînța? Este... Voi care ați avut invitația să veniți la Domnul Isus Cristos, Sămînța lui Abraham. Desigur, există oameni care nu sînt chemați. Dar, la fiecare din voi de aici în această dimineață, care ați avut chemarea.

⁸⁵ De ce sînteți voi aici la biserică în această dimineață? [Fratele Branham bate pe amvon de trei ori—Ed.] Ceva v-a spus să veniți. Voi știți că acela nu era dușmanul, să încerce să vă facă să faceți rău; să încerce să vă facă să faceți rău, să veniți la biserică. Voi nu ați putea face aceea. Cînd voi veniți la biserică, voi faceți bine.

⁸⁶ Și Isus a zis, în Propriile Lui Cuvinte, că, “Nimeni nu poate veni la Mine, numai dacă îl atrage Tatăl Meu. Și toți care vin, Eu le voi da Viață veșnică, și-l voi învia în ziua de apoi.” Gîndiți-vă la aceasta, că fiecare persoană care vine la invitația Domnului Isus Cristos, îi este promisă Viața Eternă și învierea în ultimele zile; de către Dumnezeu Iehova Care a jurat printr-un jurămînt că El o va face, și a trimis pe Fiul Său și a confirmat Cuvîntul. Și El a jurat că El o va face; a dat-o într-un model, lui Abraham; a împlinit aceasta în Isus Cristos, că L-a înviat!

Trăind, El m-a iubit; murind, El m-a salvat;
Îngropat, El mi-a dus păcatele departe;
Înviind, El m-a justificat fără plată în veci;
Într-o zi El va veni, O zi glorioasă!

87 Ia te uită. Justificarea noastră! De fiecare dată cînd auziți cum bulgării cad peste sicriu; zicînd, “Cenușă la cenușă, și pulbere la pulbere, țărînă la țărînă,” credința noastră privește departe într-o altă țară dincolo, unde există un mormînt gol; că, într-o zi glorioasă, Acela Care a promis să vină, va veni. Și tot atît de sigur cum a înviat Isus dintre cei morți, noi vom învia cu El în înviere. Ce speranță frumoasă avem noi!

88 Acum, drept înainte în jos, repede. Timpul nostru se va duce de la noi înainte să o știm. Acum, eu cred că acesta este al 19-lea verset.

Care sperăm că noi avem ca o ancoră a sufletului, și sigură și neclintită, . . . a intrat în aceea care este în perdea;

89 Ancora sufletului nostru, care a mers în perdea, dincolo de perdea, și s-a ancorat!

90 Voi știți, un vapor, uneori . . . Militarii și așa mai departe, o știu, și voi care ați fost pe mare. Cînd, într-adevăr, valurile ajung să năvălească prea tare spre vas, ei îl ancorează. Și are o funie care se lasă în jos, care îl ține. Și aceasta îl poate întoarce în jur pe *aici*, și în jur pe *acolo*, dar ancora aceea îl ține. Ancora! Ei nu pot vedea pămînt, nicăieri. Dar ei coboară ancora dincolo de perdea, care este apa, și ancora aceea merge jos în fundul mării, pe vîrf—vîrfurile unor munți mari pe undeva. Și se tîrăște pînă cînd se prinde de acel munte, se ține de crăpătura aceea acolo, și toată marea nu-l mai poate mișca. El este ancorat, afară din vedere.

91 Și fiecare persoană care a primit pe Isus Cristos ca Mîntuitor personal, a fost născut din nou din Duhul Sfînt, voi ați coborît ancora. Dacă voi sînteți bolnavi, și speranța voastră este zidită pe Cristos, voi ați coborît ancora voastră. Doctorul poate să spună *aceasta*, *aceea*, sau *cealaltă*; dar, tot așa de sigur cum credința voastră privește acolo! Valurile, perioade de boală, febra poate să crească, și fiecare lucru ca acela, dar ancora voastră ține în lăuntru perdelei.

92 Pe undeva acolo afară departe în țara tainică, zice, “Pe ce aveți voi zidite speranțele voastre? Doctorul a zis că s-a dus. Medicina zice că nu poate face nimic. Chirurgia a eșuat.” Dar speranțele mele nu sînt zidite pe aceea.

93 Noi avem speranța noastră în lăuntru perdelei. Ce perdea? Prin vîrsarea Singelui Său, care i-a sfișiat Duhul Lui din trupul Lui. Și, între perdeaua aceea acolo, ancora a apucat să se țină de Ceva.

94 Am văzut un vapor, odată, cînd a fost aruncat afară acolo. Și m-am gîndit, “Ce ține vaporul acela în același punct?” Eu nu puteam înțelege. “Șezînd acolo afară în mare?” Și am observat că valurile îl purtau pe *aici*, și înapoi în jur pe *aici*,

dar el nu s-a mișcat din locul acela. Eu nu puteam vedea nimic. Dar acolo era un cablu mic, o frînghie, care mergea în jos de la prova vaporului, la o ancoră care s-a prins de ceva dedesupt eu . . . unde eu nu puteam să văd, dincolo de ape. Și el se ținea de acolo. Și am zis, “Laudă să-i fie lui Dumnezeu!”

⁹⁵ Da, într-o zi, eu am aflat o ancoră. Am citit aici jos, El zice, “Oricine vrea, el să vină.” Eu am aruncat ancora aceea dincolo de ceva ce nu puteam să văd. Ceva a prins să apuce. Și cînd bătaia mugește, Ancora ține în lăuntru perdelei. Cînd infidelii se ridică, și necazurile răsar, și totul în jurul meu cedează, ancora noastră ține în lăuntru perdelei. Unde este ea? Eu nu știu. Dar aceasta este dincolo de perdea, pe undeva acolo, ancorată în Stînca de Veacuri. “Ancora noastră este statornică, de neclintit. Ea ține înăuntru, în lăuntru perdelei.”

Care speranță noi o avem ca o ancoră a sufletului, și sigură și statornică, . . .

⁹⁶ “Sigură și statornică.” Oh, dacă am avea numai încă puțin timp, să luăm ce înseamnă *asigurarea*. “Sigur-anță,” ceva ce voi știți, și asigurarea voastră. Ce este asigurarea? “Dumnezeu a jurat printr-un jurămînt că El o va face.” Acea este asigurarea.

⁹⁷ Aici cu un timp în urmă, un om a venit la mine, și a zis, “Billy, eu vreau să-ți vînd o poliță de asigurare.”

⁹⁸ Acum, asigurarea este în ordine. Eu nu am nici una, eu însumi. Eu presupun că am mers la extreme cu aceasta. O—o companie l-a păcălit pe sârmanul meu tată, odată, cu foarte mult, pentru că el a fost prea analfabet să citească polița. Și un avocat din Philadelphia nu a putut citi una drept, oricum. Astfel el a zis . . . El i-a vîndut această poliță. Și el a plătit pentru ea, pentru fratele meu și pentru mine, pentru douăzeci de ani. A venit, și a zis, “Ea va valora cinci sute de dolari la sfîrșitul timpului.” Și prin depresiune și lucruri, sârmanul bătrînel a lucrat! La sfîrșitul ei, ei ne-au zis că ei au citit polița greșit. “Ea a valorat șapte dolari și cincizeci de cenți.” Astfel, aceasta cumva m-a amărît. Acum, ei nu sînt toți în felul acela. Există agenți de asigurare care șed chiar aici acum.

⁹⁹ De multe ori, oamenii au venit și au zis, “Billy, eu vreau să-ți vînd asigurare.” Acum, eu presupun că aceasta este perfect în ordine.

Am zis, “Uite, eu am asigurare.”

¹⁰⁰ Și el a zis, “Ce fel de asigurare ai tu?” A zis, “Ce poliță ții tu?”

Am zis, “Viață Eternă.”

El a zis, “Viață Eternă?”

Eu am zis, “Da, domnule.”

A zis, “Cine vinde polițele acelea?”

Am zis, “Domnul Isus.”

El a zis, “Și tu ai asigurare?”

Eu am zis, “Da, domnule.”

A zis, “Ce fel este ea, de fapt? Ce este ea, Billy?”

Am zis, “Ea este asigurare.”

El a zis, “Ce?”

¹⁰¹ Eu am zis, “Asigurare binecuvîntată, Isus este al meu! O ce gust anticipat al gloriei Divine!”

¹⁰² El și-a pus brațele în jurul meu; un ortac din copilărie. Noi stăteam chiar vizavi de stradă aici. El a zis, “Billy, aceea nu te va pune în cimitir aici sus.”

¹⁰³ Am zis, “Eu știu. Dar Aceasta mă va scoate afară. Eu nu mă îngrijorez cum să ajung acolo. Dar Ea mă va scoate afară.” Asta-i adevărat.

¹⁰⁴ Eu m-am putut gândi la polița mea de asigurare când am fost bolnav, dar nu mi-a făcut nici un bine. Dar, asigurarea mea, din Isus, eu am avut o ancoră, statornică,” asigurarea că, “Dumnezeu a jurat prin El însuși,” că El va ține fiecare Cuvînt pe care L-a promis.

¹⁰⁵ Când Mayo a zis, “Nu există nici o speranță pentru tine,” nici o speranță ca eu să trăiesc; eu aveam o clocotire care în final mă va omori. Dar ancora mea ținea înlăuntrul perdelei. “Păi, ce vezi tu?” Eu nu știu ce văd. Există ceva ce eu știu.

¹⁰⁶ Aceea este ceea ce este. Voi o știți. Aceasta nu este prin fapte. Aceasta este prin credință. Noi o credem.

¹⁰⁷ Ce fel de asigurare a avut Abraham de la doctor, de la asociația medicală din Ur-i, sau de altundeva? Când el era în vîrstă de o sută de ani, și Sara nouăzeci, ei urmau să aibe un copil. Dar ancora lui ținea în lăuntru perdelei, căci Dumnezeu i-a dat promisiunea și el s-a odihnit pe ea. “Și a numit lucrurile care nu erau de parcă ele erau,” deoarece știa că Dumnezeu era în stare; iat-o aici, Dumnezeu era în stare să înfăptuiască ceea ce El a promis.

¹⁰⁸ El a făcut lumea. El m-a făcut pe mine. El a făcut fiecare lucru. El v-a făcut pe voi. El a făcut totul, fiecare lucru, prin Cuvîntul Lui. Și Cuvîntul Lui va face întocmai ce Acesta zice El, El va face.

¹⁰⁹ Acum, oh, cum, ce speranță! “Speranța care noi o avem, asigurarea speranței, în lăuntru perdelei.”

¹¹⁰ Noi va trebui să ne grăbim acum deoarece noi avem un mare rînd de rugăciune care urmează.

¹¹¹ Observați, “Unde...” Oh, doamne! În regulă, priviți, fiecare acum. Al 20-lea verset, doar priviți la acesta.

Unde premergătorul a intrat pentru noi înăuntru, a intrat, chiar Isus, . . .

112 Premergătorul la ce? Premergătorul salvării noastre, fizice și spirituale. “Căci El a fost rănit pentru fărădelegile noastre, învinețit pentru nelegiuirile noastre, pedeapsa care ne dă pacea era peste El, și cu rănilor Lui noi sîntem vindecați.” Premergătorul salvării noastre a intrat deja înăuntru. “Asigurarea, deja a intrat, chiar Isus.”

. . . a făcut un mare preot în veac după rînduiala lui Melhisedec.

113 Acum noi venim unde noi vrem să luăm acest text foarte repede acum și să intrăm în el.

114 Toate aceste mari promisiuni, noi le îngustăm în jos spre un lucru, că, “Isus premergătorul nostru, Care era Sămînța lui Abraham,” prin Duhul Sfînt ne-a chemat la această speranță binecuvîntată pe care o avem acum, “o ancoră a sufletului, statornică și sigură, ancorată în lăuntru perdelor.” Acest Isus, fiind făcut un premergător, care era în rînduiala lui Melhisedec.

115 Acum, acest Om mare, Melhisedec, noi vrem să vorbim despre El pentru următoarele cîteva minute. Grăbindu-ne, următoarele zece sau cincisprezece minute.

116 Și atunci, pentru rîndul de rugăciune, zidiți-vă credința acum. Nu lăsați ca diavolul să vă fure ceva. Voi sînteți aici în această dimineață, în această mică clădire, unde Dumnezeu Atotputernic va veni în această locuință smerită de aici. Voi ziceți, “Aceasta arată destul de rău.” Dar El a venit la o iesle.

117 El va veni la orice inimă smerită care se va deschide și va zice, “Da, Doamne Isuse, eu O cred. Eu aș putea ca nici măcar să nu O înțeleg, dar eu O cred, oricum.”

118 Această binecuvîntată speranță pe care o avem, “Cristos, premergătorul, a venit deja.” Voi știți ce este un premergător? Ceva ce aleargă înainte, sau merge dinainte. Cristos, fiind premergătorul, atunci, al mîntuirii noastre, a venit pe pămînt; și să fie un exemplu al Bisericii, că Biserica trebuia să sfîrșească lucrările Lui, sau să continue lucrările Lui, după ce El și-a completat jertfa Lui pe Calvar. Voi o vedeți? Observați.

119 Atunci, El a fost născut în umilință, chiar într-o iesle. El a fost batjocorit; așa cum veți fi voi, sau oricare altul care Îl slujește. Dar în timp ce era pe pămînt, El “Care nu făcea deosebire între persoane,” El i-a iubit pe toți. El, El i-a vindecat pe toți. El i-a binecuvîntat pe toți. El a făcut bine oriunde a mers El. El și-a dat viața Lui ca o jertfă; a murit, a fost îngropat. A înviat, s-a înălțat, ca premergător pentru noi.

120 Și tocmai Duhul care era peste El a venit înapoi să fie cu Biserica, să călăuzească și să O conducă. Vorbind, “Încă puțin

și lumea nu Mă va mai vedea. Totuși, voi Mă veți vedea, pentru că Eu. . .” “Eu” este un pronume personal. “Eu voi fi cu voi, chiar în voi, pînă la sfîrșitul lumii.” Ca, îndreptînd gîndurile noastre spre marea Lui jertfă supremă, ca premergător al speranței noastre binecuvîntate pe care o avem în lăuntru perdeli acum.

¹²¹ Apoi, prin credință noi O credem. Ancora noastră merge acolo afară, și vîrfurile Ei, în Cuvîntul lui Dumnezeu, se înfig în lăuntru perdeli. Și, un rînd de rugăciune pe aici, ne ține statornici la promisiune. “Nu șovăind în jur, aruncat în jur, cu orice vînt de învățătură. Ci statornici, nemișcați, întotdeauna prisosind în harul Domnului, căci atît de mult cît voi știți lucrările voastre nu sînt în zadar în Domnul.” Ce speranță!

¹²² Acum, acest Melhisedec, doar vorbim despre El aici, chiar din. . . Pavel vorbind către Evrei, din Vechiul Testament, într-un simbol.

¹²³ Să ne întoarcem înapoi la Genesa, al 14-lea capitol, și să citim doar un pic înainte de a merge înainte, Cine era acest Melhisedec. Noi citim în capitolul al 14-lea din Genesa, și cu versetul al 14-lea, începînd.

¹²⁴ Abraham, voi știți, a fost chemat din Haldea, țara lui—lui Ur. . . cetatea Ur, mai degrabă, țara Haldea. Și Dumnezeu i-a spus, “Separă-te de poporul tău, și vino aparte.” Lăsați-mă să accentuez aceasta.

Oh, dacă noi aveam mai mult timp la aceasta, astăzi! Acesta este așa de limitat.

¹²⁵ “Separă-te de poporul tău, și vino aparte, și Eu te voi binecuvînta.” Vedeți?

¹²⁶ Și pentru ca să obțineți aceeași promisiune pe care Abraham a avut-o, voi trebuie să vă separați de toate contactele lumești, toate lucrurile lumii. Dorințele voastre păcătoase, poftele voastre, pasiunile lumii, și toate lucrurile acestea, separează-te de acel lucru. Vino aparte, într-o țară străină, o țară în care tu nu ai fost niciodată înainte, să umbli nu prin vedere, ci prin credință.

¹²⁷ Căci, Abraham nu avea nimic. Și, priviți, el. . . Nimeni nu a trecut acest rîu Eufrat și să călătorească în țara aceasta. “Dar Abraham, prin credință, i-a părăsit pe ai lui, și a mers înainte, separîndu-se.”

¹²⁸ Așa cum Sîngele lui Isus Cristos, astăzi, prin Duhul Sfînt, ne separă de lucrurile lumii, să umblăm într-o viață nouă; criticați, batjocoriți, numiți “holy-rollers,” înțelegeți greșit, dar o ancoră ține.

¹²⁹ Evrei 11 zice, “Ei au pribegit în jur în piei de oi și piei de capre, erau nevoiași, și în diferite locuri, căci ei au crezut că ei căutau după o Cetate a Cărui Ziditor și Făcător era

Dumnezeu.” Ceva în lăuntrul lor, le-a spus, “Există o Țară, o Cetate, al Cărui Ziditor și Făcător era Dumnezeu. Și ei o căutau pe aceea, fără să știe unde mergeau.”

¹³⁰ Acela este felul cu fiecare pelerin de astăzi. El caută ceva pe care el nu poate să-și pună mâinile, dar el vede dovada Acesteia venind peste tot în jurul lui.” Ce m-a făcut să fac *aceasta*? Ce a făcut-o pe această femeie oloagă să umble? Ce a făcut-o pe femeia aceea oloagă să umble? Ce face ca această hernie să se ducă de pe omul acela? Ce l-a făcut pe cancerul acela să o părăsească pe femeia aceea? Ce a făcut ca urechile acelea surde să se deschidă seara trecută, aici, la vârsta de optzeci și doi de ani? Ce a făcut aceasta?” Acestea sînt atribute supranaturale, că ancora... Acea Cetate al Cărei Ziditor și Făcător este Dumnezeu, pe care noi o căutăm, deși nu o putem vedea unde este Ea, dar există ceva care ancorează sus acolo. “Ancora în lăuntrul perdelei. Speranțele noastre sînt statornice, neclintite.”

¹³¹ Și Abraham a părăsit țara, călătorind, numindu-se un străin și pelerin.

¹³² Și, priviți, Abraham, ca toți muritorii; nu un om nemuritor, nu un om care nu poate face o greșeală, ci a făcut încontinuu greșeli. Dar nu contează cît de multe greșeli a făcut el, ancora lui încă ținea, căci el avea promisiunea.

¹³³ Astfel, el a luat-o cu el, pe Sara. El l-a luat pe Lot. El l-a luat pe tatăl lui. Și atît timp cît ei au fost cu el, Dumnezeu nu a putut să-l binecuvînteze. Bătrînul în sfîrșit a murit, și ei l-au îngropat. El a mers înainte în sus puțin mai departe, iar Lot a dat înapoi. Și voi știți ce s-a întîmplat acolo. Și atunci el s-a despărțit de el. Atunci Dumnezeu i s-a arătat din nou, zicînd, “Acum, Abraham, privește peste tot pămîntul. El este tot al tău.” Cînd el a făcut alegerea corectă. Aceasta este. Separă-te de fiecare lucru.

¹³⁴ Eu va trebui să spun aceasta. Priviți. Eu sper că Aceasta își găsește locul de odihnă, deoarece eu niciodată nu m-am gîndit la aceasta, premeditat.

¹³⁵ Poate că acela-i motivul că unii dintre noi nu se înțeleg așa de bine. Noi ne ținem de lucruri care ar trebui să le lăsăm să treacă, în separare. Puțină îndoială, o mică întrebare, puțin sceptic: “Mă întreb dacă Aceasta este corect. Poate Aceasta să fie? Poate Acea să fie? Cum poate fi Aceasta?” Dezlegați-vă, în această dimineață!

¹³⁶ Evrei 12:1, zice, “Să lăsăm la o parte fiecare greutate, și păcatul care ne împresoară așa de lesne. “Păcatul,” ce este acela? “Necredința” care ne împresoară așa de lesne. “Și să alergăm cu răbdare întrecerea care este așezată înaintea noastră, privind la Cristos, autorul și încheietorul credinței noastre.”

137 Observați pe Abraham aici. Apoi, el a ajuns în necaz, Lot a mers jos la Sodoma și Gomora. Voi știți povestea.

138 Noi va trebui să ne grăbim, presați. Noi nu o putem lua. Versetul al 14-lea.

139 Și primul lucru care-l știți, toți împărații Neamurilor au coborât acolo, au venit în Sodoma și au declarat război, și l-au luat pe Lot, și nepotul lui Abraham, și l-au luat înainte, nevasta lui Lot, și copiii, și pe toți ceilalți, și au părăsit țara.

140 Iar unul din împărații Sodomei, când el a început să fugă el a plecat în terenurile nămolose acolo afară, și a căzut mort. Nămolul este din ce au făcut ei cărămizile și mortarul lor, și din care și-au zidit cetățile.

141 Doar pentru o mică pre-citire a acestuia. Voi o puteți citi când ajungeți acasă. Dar din cauză că timpul este limitat, noi va trebui să ne grăbim. Și versetul al 14-lea:

Și când Abram a auzit că fratele lui a fost luat captiv, . . .

142 Frate, mie îmi place aceasta, “fratele lui,” și priviți ce i-a făcut Lot! Dar, totuși, acolo era un fel de legătură care leagă, dacă fratele a dat înapoi. Cum a zis tînărul acela cu un timp în urmă, tînărul predicator de aici, că el a dat înapoi și s-a îndepărtat. Totuși, cumva, Duhul Sfînt încă cheamă după persoana aceea. Când el este în necaz, El este chiar acolo cu el.

. . .Fratele lui Abraham a fost luat captiv, și el și-a înarmat slujitorii lui antrenati, și i-a purtat pe ai lui. . .născuți în casa lui proprie, trei sute și optsprezece, și i-a urmărit pînă la Dan.

Și el s-a împărțit împotriva lor, și el și slujitorii lui, prin noapte, . . .i-a lovit, și i-au urmărit pînă la Hoba, și acolo la stînga . . .spre Damasc.

143 Abraham a luat pe toți slujitorii lui și oamenii înarmați. Doar gîndiți-vă la omul care era un sărac când el a părăsit țara jos acolo în Haldea, din Ur, avea trei sute și optsprezece bărbați înarmați ca slujitori. Ziceți că Dumnezeu nu vă binecuvîntează? “Treisute și optsprezece.”

Voi ziceți, “Păi, este asta adevărat?”

144 Acea este ce a spus Scriptura. El avea suficienți slujitori să se lupte cu o armată. Și el a biruit! Observați, “Și el a adus . . .” El i-a urmărit; le-a luat tot ce au avut.

Și . . .au adus înapoi toate bunurile, și de asemenea a adus iarăși pe fratele său Lot, și bunurile lui, și femeile de asemeni, și pe oameni.

Și împăratul Sodomei a mers afară să-l întîmpine după ce el s-a întors de la măcel. . .și împărații. . . din—din vale . . .și valea împăratului.

Și Melhisedec împărat al Salemului i-a adus pâine și vin, și i-a dat: și el era preotul Dumnezeului cel prea înalt.

145 După ce toți acești împărați ai Neamurilor au venit înăuntru și l-au luat pe fratele lui, Abraham și-a luat slujitorii lui, i-au urmărit și a mers jos și i-a prins; și s-a întors cu ei (și a măcelărit pe împărați), și i-a adus înapoi.

146 Și, observați, împăratul Sodomei a venit afară. Împăratul Gomorei a fost ucis. Dar împăratul Sodomei a venit afară, și l-au adus înainte, și a zis aici, “Toate bunurile pe care—pe care tu le-ai luat, pe care acești oameni le-au luat, eu ți le voi da ție.”

147 Mai târziu, în acest capitol, noi îl aflăm că Abraham a zis, “Eu nu voi lua nici o ață, pentru o curea la încălțăminte; ca tu să poți spune că eu l-am făcut pe Abraham bogat.”

148 Dar gândul la care noi vrem să ajungem, este chiar aici.

Și Melhisedec împărat al Salemului i-a adus pâine și vin: și el era preotul Dumnezeului celui prea înalt.

Și el l-a binecuvîntat, și i-a zis, Binecuvîntat să fie Abraham de Dumnezeu cel prea înalt, posesorul cerurilor și pămîntului:

Și el l-a binecuvîntat, iar el . . .

Și binecuvîntat să fie Dumnezeu cel prea înalt, care ți-a dat pe vrăjmașii tăi în mîna ta. Iar el i-a dat o zeciuială din toate.

149 Mie îmi place aceasta. Acum observați, după ce Abraham, tabloul spiritual de aici, Abraham; “fratele lui” care s-a dus în rătăcire. Un tablou al Bisericii adevărate, sau al credinciosului adevărat al lui Dumnezeu, care este binecuvîntat de Dumnezeu, și are promisiunea lui Dumnezeu, are legămîntul lui Dumnezeu, și are credință în legămînt.

150 Acum gândiți. Dacă voi veți socoti aici, acolo erau în jur de zece sau cincisprezece împărați care au ieșit acolo afară, și, probabil, cîți slujitori au avut ei?

151 Dar Abraham a socotit că ce avea el aceia erau credincioși, “născuți în propria lui casă.” Oh, doamne! Cei credincioși, “născuți în propria lui casă.” Aceștia erau slujitorii lui pe care el i-a tăiat împrejur, care au fost incluși în aceeași promisiune în care era el. Și el s-a dus după fratele lui alunecat, și i-a urmărit cu o mîna mică de oameni, de trei sute și optsprezece oameni; după împărați, și i-a biruit, și i-a luat și i-a ucis. Și i-a adus înapoi pe toți ce au fost pierduți.

152 Tabloul perfect al lui Cristos! Și Biserica, Duhul Sfînt conduce pe cei credincioși care sînt născuți în aceeași casă a Duhului Sfînt unde a fost născut Cristos, urmărind după cei îndărătnici și alunecați înapoi. Și ucigînd fiecare lucru rău

care i-a biruit. Amin! Biruind păcatul, așezînd deoparte toate greutățile. Vorbînd către oameni despre poftele lor și lucrurile pe care ei le fac; tăindu-le! Bolile lor și toate; predicîndu-le Evanghelia, și aducîndu-i înapoi în părășie deplină cu Dumnezeu.

153 Observați. Și cînd el s-a întors, Melhisedec l-a întîmpinat. Cine a fost acest Melhisedec? Și observați, primul lucru, acum. Melhisedec nu i-a oferit ceva bani. Melhisedec i-a oferit numai “pîine și vin.” Melhisedec era un Preot al celui Prea Înalt; Împăratul Ierusalimului.

154 Acesta era numit atunci Salem. Aici este a lui Cruden. [Concordanța lui Cruden—Trans.] M-am gîndit, dacă aceasta s-ar pune la îndoială după aceea, eu o pot dovedi, că Ierusalimul a fost întii Salem. J-e-r-u-s--l-e-m, vedeți, Salem, Jeru-salem. Vedeți? Acesta a fost mai întii numit H-i -r-u- -a- -m, Hieru-salem, aceasta-i adevărat, care, cînd acesta a fost în posesia Neamurilor. Oh, eu sper că voi prindeți aceasta acum. Ierusalimul a fost mai întii în posesia Neamurilor.

155 “Și Împăratul Ierusalimului, sau Salemului, care avea înțelesul de Împărat al păcii, Împărat al neprihănirii, l-a întîmpinat pe Abraham așa cum el s-a întors. Și i-a dat,” împărțirea, “pîine și vin,” cu mii de ani, sau sute de ani, înainte ca pîinea și vinul să fi fost vreodată o poruncă în Biserică. Și El era Împăratul Ierusalimului. Amin.

156 Cine a fost acest Om mare? Înapoi la textul nostru acum, al 7-lea verset. . . sau, al 7-lea capitol.

Căci acest Melhisedec, împăratul Salemului, preot al Dumnezeului cel prea înalt, . . .

157 El nu era numai un Împărat, ci el era un Preot.

. . . care l-a întîmpinat pe Abraham întorcîndu-se de la măcelul împăraților, și l-a binecuvîntat;

158 Binecuvîntările vin numai de la cineva mai mare. Priviți. “La care de- . . .”

La care de asemeni Abraham i-a dat a zecea parte din toate; fiind întii prin interpretare Împărat al neprihănirii, . . . după aceea. . . Împăratul Salemului, care este, Împăratul păcii;

159 Cine era acest Om mare, departe, cu mulți ani în urmă? Cine era El? Ascultați. Să citim puțin mai mult despre El.

Fără tată, fără mamă, . . . fără început de zile, sau fără sfîrșit al vieții; . . .

160 Dacă El nu avea tată, El nu avea mamă, El nu avea început de zile sau sfîrșit de viață, Melhisedec încă există. Este asta adevărat? [Adunarea zice, “Amin.”—Ed.] “Făcut în rînduiala . . . Ne avînd tată, nici mamă.”

...dar a fost făcut asemănător cu Fiul lui Dumnezeu; rămîne un preot încontinuu.

¹⁶¹ El nu poate. . . El nu avea început. El nu are sfîrșit. El nu avea tată. El nu avea mamă. Totuși, El era un Om, și El a venit din Salem. Pace, El era Împăratul păcii. El era Împăratul neprihănirii.

¹⁶² El nu era numai un Împărat, ci El era un Prinț. Și El este Prințul Păcii. El este Trandafirul din Saron. El este Crinul din vale; Steaua Dimineții; Alfa, Omega; Cel ce Era, Care Este, și Va Veni; și Rădăcina și Vlăstarul lui David. El era înainte de David, în David, și după David.

¹⁶³ Cine era acest Preot? Nimeni altul decît Domnul Isus Cristos cel încarnat, în Puterea Lui măreață. El era același Unul, puțin mai tîrziu, după ce El l-a întîmpinat pe Abraham. Și i-a dat, ca fiind un popor al legămîntului, împărțășirea. Apoi, acum, prin același legămînt, noi luăm. . . Și El era într-o umbră. Acel Melhisedec, cînd El a devenit un Om de carne, să fie tăiat în bucăți. Și împărțășirea va fi dată, mireasma trupului Său frînt, așa cum noi luăm astăzi.

¹⁶⁴ Acolo acel Melhisedec l-a întîmpinat pe Abraham, și Abraham l-a plătit zeciuiei. Amin. Abraham, cel mai mare om de pe fața pămîntului, i-a plătit zeciuiei lui Melhisedec: Împăratul păcii, Împăratul Salemului, Împăratul neprihănirii.

¹⁶⁵ Și el era un Prinț. Și el era—El era un Prinț. El era un Împărat. Și El era Slujitorul celui Prea Înalt, care era Isus.

¹⁶⁶ Și cînd Abraham, cu cîțiva ani mai tîrziu, sau nu mult după aceea, cînd Lot a alunecat, și Sodoma a fost arsă. Și Abraham a fost lăsat singur, cu Sara, afară pe terenuri sterpe. Cînd acolo era. . . Animalele lor erau toate pe moarte, din cauza foametei. Și se părea că Dumnezeu l-a părăsit. Dar el avea credință puternică, să creadă.

¹⁶⁷ Și într-o zi el ședea în ușa cortului său, sub marele stejar. El încă mai stă ca memorial astăzi, așa cum este carbonizat și păstrat. Și acolo, Abraham, șezînd în ușa cortului său, l-a văzut pe Melhisedec venind la el; trei Oameni umblînd.

¹⁶⁸ Și eu doar mi-l imaginez pe Abraham zicînd, “Eu L-am văzut mai înainte.” Și El a venit sus. Și el a zis, “Lasă-mă doar. . . Vino pe aici, Domnul meu, și lasă-mă să aduc puțină apă pentru picioarele Tale.” Cumva, jos de tot, acel om de legămînt, jos în inima lui, știa că Acela era Cineva mai mult decît un om.

¹⁶⁹ El a zis, “Noi sîntem străini.” A zis, “Noi am venit dintr-o țară străină.” Hainele lor erau prăfuite. Da, Ei erau, de departe de tot din Glorie. Și astfel Ei au mers acolo sus, și i-a zis lui Abraham. . . Ei i-au adus un vas mic, și i-a spălat. Și Abraham a început să se uite la ei.

170 El s-a strecurat înapoi în cort, și a zis, “Sara, stai aici doar un minut.” El a plecat afară prin turmă, și a adus cel mai gras vițel pe care l-a putut afla. Și el l-a ucis, și l-a adus înapoi.

171 Și i-a dat Omului acesta ceva carne, și piine, și lapte, și unt. [Porțiune goală pe bandă—Ed.] . . . să mănince.

172 Acum, cînd Melhisedec, Împăratul Salemului, Preotul celui Prea Înalt, Împăratul păcii, care nu era nimeni altul decît partea anterioară a Domnului Isus Cristos. Și cînd El l-a întîmpinat pe Abraham, El i-a dat lui Abraham să mănince împărțășirea, și l-a binecuvîntat. Și aici el, Abraham, Îl întîmpină în călătoria Lui spre Sodoma, și-I dă să mănince carne și piine.

173 Oh, nu vedeți voi legătura dintre oameni? El a promis. Piinea și apa noastră este asigurată. Și Dumnezeu o va face, tot atît de sigur cum ședem noi aici. Și fiecare promisiune Divină pe care a făcut-o El, El este obligat să o facă.

174 Și cînd cei doi Îngeri au mers înainte spre Sodoma, Abraham a stat acolo. Și el a privit în jur, cu acel Om. El a zis, “Dacă eu găsesc așa de mulți, și așa de mulți,” așa cum a continuat să zică, jos pînă la zece. Și cînd El a plecat; atunci Îngerul, sau Omul care stătea lîngă el, a dispărut și s-a făcut nevăzut, prin jertfă. Și Abraham a zis, “Eu am vorbit față-n față cu Dumnezeu Atotputernic.” Melhisedec, și, Cristos pe prim plan.

175 Cum, prieteni, în această dimineață, dacă noi am putea lua acest vâl de aici, care este în fața ochilor noștri, așa cum carnea ne-a orbit, și am despica vâlul acela înapoi în *acest* fel și doar să ne uităm dincolo de perdeaua timpului, să ne întrebăm ce va fi aceasta. Eu obișnuiam să cînt o cîntare mică:

Eu sînt îndurerat și abătut, și eu vreau să-l văd pe Isus.

Eu vreau să aud sunetul dulce al clopotelor portului.

Da, dacă eu aș putea numai să-L văd, și doar să privesc dincolo de perdeaua timpului,

Aceasta îmi va da . . . mie mai multă credință, și va face totul, și va face toată țaria mea,

Dacă eu aș putea numai să privesc dincolo de perdeaua timpului.

176 Cine a fost acela acolo, în acest Ierusalim pe pămînt chiar atunci, “Care nu avea nici început de zile, sau nici sfîrșit de ani,” și a venit afară și a dat împărțășirea lui Abraham care avea promisiunea? Și promisiunea este extinsă la noi, în această dimineață. Ea este pentru fiecare din voi.

177 Noi puteam să avem mai mult timp, eu doream să fi avut, asupra acestui mare subiect; poate într-o zi, după ce această călătorie se sfîrșește.

178 Așa cum eu merg prin națiuni acum, în țările străine și în jur, predicînd Evanghelia, lăsați-mă să las acest gînd cu voi, copiii mei preaiubiți, frații mei și împreună lucrători în Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos. Nu fiți istoviți. Luați curaj nou în această dimineață. Ridicați-vă capetele. Ridicați-vă genunchii slăbiți și mîinile care odată atîrnau în jos. Priviți la autorul și încheietorul credinței noastre, Domnul Isus Cristos, Care ne-a dat aceste promisiuni. Acest lucru pe care am încercat să vi-l predic, prin descoperirea care mi-a fost dată de Domnul Isus Cristos, în timp ce eu încă sînt ignorant și needucat, analfabet, totuși Dumnezeu Atotputernic a așezat Aceasta înaintea lumii, pentru că El este infailibil.

179 Șezînd aici, în această dimineață, sînt acei care erau ologi și împovărați, săptămîna trecută, iar săptămîna aceasta sînt normal și bine. Acolo sînt acei care au fost surzi, stînd aici cu cîteva seri în urmă; stau aici acum, auzind tot așa de bine ca restul din ei. Ce este aceasta? Acesta este legămîntul necondiționat al lui Dumnezeu pe care El l-a făcut cu Abraham și Sămînța lui. El a promis că El o va face, astfel de aceea să-l credem în această dimineață cu toată inima noastră.

180 Ca un popor, unii din noi șezînd aici, bătrîni, unii din noi devenind cărunți. Unii din noi, înainte de a ne întîlni din nou, acolo ar putea fi unii dintre noi să treacă dincolo de perdea. Dar orice faceți voi, orice produce viața, dacă ea produce boală, dacă ea produce ceva în lume, țineți-vă ancora în lăuntrul perdelei. Continuați să priviți la autorul și încheietorul de acolo, Domnul Isus Cristos. Numiți lucrurile acelea, care par să fie, de parcă ele erau.

181 Există trei elemente pe care le urmează un om. Primul, este omenesc; al doilea, este descoperirea Divină; al treilea, este o viziune, aceasta este AȘA VORBEȘTE DOMNUL. De multe ori, noi sîntem *aici* jos, și niciodată nu urcăm în *acesta*. Dacă voi nu sînteți acolo jos, aruncați speranțele voastre prin perdeaua aceea, sus aici la AȘA VORBEȘTE DOMNUL. Deși voi nu vedeți viziunea; deși revelația nu vine; deși, cînd se face rugăciune pentru voi, voi spuneți, "Eu doar doresc să fi putut crede." Aceea nu contează. Aruncați-vă ancora acolo jos, și numiți-o așa, oricum.

Abraham nu putea să vadă. El a zis, "Cum poate să fie?"

182 Maria nu a putut înțelege. Cum putea ea să aibă un bebeluș, "fără să cunoască bărbat"?

183 El a zis, "Dar Duhul Sfînt te va preambri. El o va aduce la îndeplinire."

184 Ea a zis, "Iată roaba Domnului. Facă-mi-se așa." Cum urma să se facă aceasta? Ea nu știa. Dar ea și-a aruncat ancora

ei dincolo de perdea, și a mers înainte mărturisind că ea urma să aibă un bebeluș, înainte ca ea să simtă viață sau ceva. Ea a numit lucrurile acelea care nu erau, ca și cum erau.

¹⁸⁵ Abraham, când el a fost în vîrstă de șaptezeci și cinci de ani, Dumnezeu i-a dat promisiunea. Și Sara, în vîrstă de șaiszeci și cinci de ani, i-a dat promisiunea. Și douăzeci și cinci de ani s-au scurs înainte ca să se împlinească vreodată. “Dar Abraham nu s-a clătinat la promisiunea lui Dumnezeu prin necredință; ci a fost tare în credință, dînd laudă lui Dumnezeu. Și numind simptomele acelea, și lucrurile care erau, de parcă ele nu erau.” Și a mărturisit numai ceea ce i-a spus Dumnezeu că era adevărat, deoarece el avea promisiunea.

¹⁸⁶ Dumnezeu să fie milostiv. Oh, doamne! Stă credința voastră liniștită în această dimineață? Cînd vînturile învolburate suflă, nopțile sînt întunecate, și vînturile și fulgerele strălucesc, ține ancora voastră? Zidiți-vă speranțele în această dimineață pe nimic mai puțin decît pe Singele lui Isus cu neprihănire. Eu știu că este greu. Se pare greu. Dar luați-l odată, și luați pe Dumnezeu pe Cuvîntul Său, și vedeți ce speranță binecuvîntată este doar să mărșăluiești înainte în credință.

¹⁸⁷ În această mare bătălie a credinței, așa cum am încercat să o lupt, eu am ajuns la niște obstacole îngrozitoare, am fost pe niște drumuri zgronțuroase. Aceasta se vede pe mine. Eu am. Dar acesta era cel mai binecuvîntat lucru. Eu nu aș schimba aceasta pentru nimic în lume.

¹⁸⁸ Și aici sînt cele mai mari victorii ale mele, cele mai mari plăceri pe care le am, este cînd eu vin împotriva la ceva. Eu nu pot vedea peste ea, în jurul ei, sau sub ea. Eu doar continui să pășesc spre ea, crezînd aceasta, că Dumnezeu va face o cale cînd eu ajung acolo. Eu nu am venit anul acesta, pînă aici, vreo. . . Și toată distanța aceasta eu am venit, eu m-am încrezut în El. El niciodată nu m-a lăsat.

El este harul care mi-a învățat inima să se teamă,
El era harul care mi-a alinat temerile;
Cît de prețios a apărut acel har
În ceasul cînd am crezut mai întii!

Și prin multe pericole, trudiri și curse,
Eu deja am venit;
El era harul care m-a adus în siguranță pînă aici,
El este harul care mă va duce înainte.

Și cînd noi vom fi Acolo zece mii de ani,
Strălucind luminos ca soarele;
Noi nu vom avea mai puține zile să cîntăm
laudele Lui
Decît atunci cînd am început.

189 Cînd noi într-adevăr Acolo, cu Abraham, Isaac și Iacob, acei care au fost moștenitori ai promisiunii, așteptînd după noi să nu cădem, “căci fără noi ei nu pot să fie făcuți desăvîrșiți.” Și cum depind ei de noi, în această dimineață! Să nu cădem. Țineți-vă ancora în Cristos.

190 Dacă tu ești un păcătos, tu nu trebuie să vii la altar. Se obișnuiește să se facă așa. Dar dacă voi nu vreți să veniți, și nu este loc pentru voi să veniți, ziceți, “Doamne, eu arunc toate lucrurile lumesti la o parte, chiar acum. Eu mă așez înaintea Ta, gol și dezbrăcat așa cum sînt, și eu sînt o rușine și dizgrație. Dar eu îmi arunc ancora asupra Ta. Și eu cred în Tine. Nimic nu pot eu face decît ceea ce ai făcut Tu pentru mine.”

191 Dacă tu ești bolnav, doctorul zice că nu este nici o cale de loc ca tu să te faci vreodată bine, nu mai este nimic ce poate fi făcut. Doar priviți în acest taber- . . . acest mic grup de oameni în această dimineață, cînd, aceasta este o—o mîină mică, nici măcar un punct din miile care au fost vindecați în ultimele cîteva săptămîni, în jurul lumii.

192 Campanii mari! Lumea este într-un muget, cu campanii de vindecări Divine; oameni ai credinței merg afară, îndrăznind să-l ia pe Dumnezeu pe Cuvîntul Lui. Zilele Neamurilor se sfîrșesc. Acesta este un semn. Priviți-l. Nu așteptați prea mult.

193 Ei au așteptat prea mult, să-l recunoască pe Ilie. Și chiar ucenicii au zis, “De ce spun cărturarii, ‘Ilie trebuie să vină mai întîi?’”

El a zis, “El deja a venit, și voi nu l-ați cunoscut.”

A zis, “Cine era el?”

A zis, “Ioan Botezătorul.”

“Bine,” au zis ei, “sigur, acela a fost el.”

194 Isus a venit, și ei nu au știut aceasta. După ce Romanii L-au răstignit, cînd a fost prea tîrziu atunci să facă ceva, El a zis, “Într-adevăr acela a fost Fiul lui Dumnezeu.” Deși El a fost ca un rău făcător, deși El era—El era scuipat, deși El a fost batjocorit și persecutat, totuși Dumnezeu L-a adevărit cu semne și minuni.

195 Astăzi, să nu așteptăm prea mult. Acesta este sfîrșitul perioadei Neamurilor. Noi o sfîrșim.

Națiunile se rup, Israel se trezește,
Semnele pe care Biblia le-a prezis;
Zilele Neamurilor sînt numărate, cu dureri
împovărate;
“Întoarceți-vă, O risipiților la ai voștri.”

Ziua răscumpărării este aproape,
 Inimile oamenilor cedează de frică;
 Fiți plini cu Duhul, lămpile voastre curățite și
 clare,
 Priviți în sus, răscumpărarea voastră este aproape!

¹⁹⁶ Tatăl nostru, noi Îți mulțumim în această dimineață pentru această speranță binecuvîntată. Oh, într-o zi glorioasă, cînd Tu stai pe pămînt din nou, se va zice, “Nu a fost scris în cîntări, ‘Răscumpărarea voastră se apropie?’” Cînd Tu ai fost aici de prima dată, Tu ai zis, “Nu au fost scrise de David, în cîntări, aceste anumite lucruri?”

¹⁹⁷ Și cînd ne gîndim la cîntarea aceea, “Acolo va fi o întîlnire în văzduh,” căci toți profeții, și cei răscumpărați, și micuțul David, și Moise, și toți patriarhii, vor fi prezenți Acolo. Atunci noi vom zice, “Nu a fost scris în cîntare, că noi vom vedea aceasta?” Și cei răscumpărați din epoci se vor bucura împreună.

¹⁹⁸ Tată, iartă pe fiecare bărbat sau femeie îndărătnici, băiat sau fată în această dimineață. Fie ca aceasta să fie o zi nouă în viața lor, timpul care, prin credință, ei să accepte pe Domnul Isus ca Mîntuitor personal și să fie pecetluiți în Împărăția lui Dumnezeu, prin Duhul Sfînt.

¹⁹⁹ Ia aceste cîteva, cuvinte grăbite, Tată, și adîncește-le jos în inimile oamenilor, doar așa cum au ei nevoie.

²⁰⁰ Doar în cîteva momente acum, oamenii vor veni pe aici, să fie vindecați. Acolo vor fi din aceia aici, Doamne, care sînt orbi, suferinzi, și ologi, și bolnavi, și tot felul de boli peste ei. Satan a făcut acest lucru rău, Tată. Oamenii aceia sărmani, Doamne, ei nu ar veni aici dacă ei nu ar crede că ei ar putea fi vindecați.

²⁰¹ Tu ai zis, “Noi biruim prin Sîngele Mielului și mărturia noastră.” Și aici stau sfori pe platformă. Cîrje și lucruri au fost îngrămădite, și transportate de aici; și cărucioare, și, oh, și tîrgi cărate afară, și paturi. Și bărbați și femei au plecat de aici, Doamne, din toate felurile de boli și nenorociri pe care Satan le-a pus peste ei. Nu din cauză că acesta este locul, ci aceasta este din cauză că credința lor a îndeplinit cerința Ta chiar aici.

²⁰² Mă rog, Dumnezeule, ca fiecare persoană bolnavă de aici, ca credința lor să fie suficientă, în această dimineață, acum, să-și amintească de acel mare Melhisedec acolo în urmă, Care nu avea început de zile. El nu a avut tată, nici mamă. El nu a avut niciodată sfîrșit de viață; că încă trăiește astăzi. Apoi, a fost încarnat, numit Isus Cristos, a devenit trup; a murit, a plecat înapoi la acesta din nou. El încă este Împăratul păcii,

Împăratul neprihănirii, promițându-ne aceste lucruri mari Eterne. Care El... Aceasta i-a fost jurat de Dumnezeu, lui Abraham, că El va ține legământul, promisiunea, prin El și Sămînța Lui, pentru totdeauna. Ajută-ne, astăzi, să pășim înainte la această platformă acum, cu credință nemuritoare.

²⁰³ Unii din ei aici, Doamne, sînt legați cu obiceiuri necurate, obiceiuri murdare vechi ale firii. Dumnezeuule, așa cum a zis Biblia, "Să lășăm la o parte fiecare greutate, și păcatul care ne înconjoară așa de lesne." Dumnezeuule, fie ca ei să le arunce la o parte, în această dimineață, și să privească la Isus Care ne curățește de toată nelegiuirea. Admite aceasta, Tată.

²⁰⁴ Și cînd noi plecăm astăzi, fie ca noi să mergem cu o inimă plină de iubire, și bucurîndu-ne. Binecuvîntează această bisericuță. Binecuvîntează pe scumpul nostru Frate Neville, Doamne, așa cum el păstorește, și muncește zilnic și în fiecare seară aici, încercînd să facă un—un loc pentru oameni să vină și să se închine, să vadă pe Domnul Isus în manifestarea Lui de dragoste și putere.

²⁰⁵ Binecuvîntează serviciul din seara aceasta, Doamne. Adu-ne o mare binecuvîntare. Și, Tată, ne rugăm acum ca Tu să primești slavă din toate lucrurile.

²⁰⁶ Și într-o zi, cînd toată viața se sfîrșește, ultima predică s-a predicat, Biblia s-a închis; semnalele au fost sunate, armele au fost stivuite, fumul bătăliei se împrăștie, soarele a apus; atunci, Tată, primește-ne în Împărăția Ta. Fie ca noi să venim ca vechi veterani bătrîni răniți de bătălie. Admite aceasta, Doamne, ca noi să putem primi un trup nou, unde noi nu vom mai fi niciodată bolnavi, nici nu vom avea o durere de inimă sau întristare.

²⁰⁷ Dar să fim credincioși în toate lucrurile acestea, în timp ce sîntem aici pe pămînt acum, să credem, și să numim lucrurile acelea care nu sînt, care sînt contrare la Cuvîntul lui Dumnezeu, de parcă ele erau. Căci noi cerem în Numele lui Isus Cristos. Amin.

²⁰⁸ Cineva de aici ar simți de parcă, să zică, "Mi-ar place doar să accept pe Domnul Isus Cristos. Eu niciodată nu am făcut-o mai înainte. Eu doar vreau să-mi ridic mîna." Ziceți, "Eu, prin ridicarea mîinii mele, eu Îl accept." Dumnezeu să te binecuvînteze, soră. Dumnezeu să te binecuvînteze, frate. Dumnezeu să te binecuvînteze. Dumnezeu să te binecuvînteze. Dumnezeu să te binecuvînteze. Dumnezeu să te binecuvînteze. Dumnezeu să te binecuvînteze. Dumnezeu să te binecuvînteze. Dumnezeu să te binecuvînteze. Și Dumnezeu să binecuvînteze. Dumnezeu să te binecuvînteze. Aceasta-i adevărat.

²⁰⁹ Voi credeți că El nu aude asta? El vă cunoaște inima. El este Acela Care v-a spus să o faceți. Altcineva zice, “Eu—eu acum vreau să cred. Eu—eu acum zic, ‘Doamne, eu vreau să Te accept chiar acum. Eu îmi vreau ancora strânsă, acolo în perdea, astfel ca ea să nu se miște niciodată. Eu Te accept ca Mîntuitorul meu.’” Vrei să-ți ridici mîna, altcineva? Dumnezeu să te binecuvînteze.

[Porțiune goală pe bandă—Ed.] Ce atunci?
Cînd marea Carte este deschisă, ce atunci?
Cînd acei care resping acest Mesaj astăzi,
Li se vor cere să dea un motiv—Ce Atunci?

²¹⁰ Fie ca Domnul să vă binecuvînteze acum. Așa cum urmează să aveți . . . Cîți de aici sînt pentru rugăciune, cu boli? Să vă văd mîinile, oriunde în clădire, care sînt bolnavi.

Melchisedec, Marele Prinț Și Împărat, Vol. 4 No. 14
(*Melchisedec, The Great Prince and King*, Vol. 26 No. 13)

Acest Mesaj prin Fratele William Marrion Branham, original dat în Engleză Duminică dimineața la 9 Ianuarie, 1955, la Tabernacolul Branham în Jeffersonville, Indiana, U.S.A., a fost luat de pe o bandă de înregistrare magnetică și tipărit neprescurtat în Engleză. Această traducere Românească a fost publicată în 1994 de către:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, Jeffersonville, Indiana 47131 U.S.A.

anunț pentru Dreptul de autor

Toate drepturile rezervate. Această carte se poate tipări pe un imprimator într-o casă pentru folosire personală sau să fie distribuit, gratuit, ca un mijloc de răspândire a Evangheliei lui Isus Cristos. Această carte nu poate să fie vândută pe scară largă, afișată pe un website, păstrată într-un sistem de recuperare, tradusă în alte limbi, sau folosită pentru solicitarea de fonduri fără permisiunea clară în scris de la Voice Of God Recordings®.

Pentru mai multe informații sau pentru alte materiale disponibile, vă rog să contactați:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org